

[Eva Møller]

vores side en opfølgning af den anbefaling, der kom fra Socialkommissionen. Jeg bemærkede, at fru Anne-Marie Meldgaard sagde, at det ikke var løsningen på alle de problemer, Socialkommissionen har ridset op. Det vil jeg gerne tilslutte mig, men hvis vi blot kan få løst en del af de problemer, Socialkommissionen har ridset op, vil vi i hvert fald fra Det Konservative Folkepartis side være tilfredse. Vi tror på, at det foreliggende lovforslag om en erhvervsgrunduddannelse kan være med til at løse en del af de problemer, der ridses op. Vi tror på, at det er muligt gennem dette forslag at gøre noget for de mindre bogligt indstillede unge.

At det bliver en kommunal forpligtelse at sørge for, at der gives tilbud om en erhvervsgrunduddannelse på en 2-3 år for disse unge, og at den kan stykkes sammen på næsten enhver tænkelig måde med delelementer fra alle kendte uddannelser og med et stort praktikindhold, tror vi vil være en hjælp til at give også disse unge mulighed for at komme videre enten i arbejde eller i en erhvervsuddannelse.

Med disse ord kan vi anbefale alle fire lovforslag og tilsige et hurtigt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Anders Mølgaard (V):

Fremtiden skabes i dag. Jeg tror, denne påstand har en sejlivet, ja, næsten eviggyldig karakter. Derfor kan vi heller ikke sidde passivt med korslagte arme og bedemandsansigt og se køen af praktikpladssøgende unge vokse dag for dag. Vi er nødt til at handle nu for de unges skyld, som ellers forpasser en uddannelsesmulighed. Vi er nødt til at handle nu for erhvervslevets skyld, som i stigende grad vil efterspørge veluddannet arbejdskraft. Vi er nødt til at handle nu for hele samfundets skyld, hvis kommende velfærdsmuligheder er baseret på en konstant forbedret konkurrenceevne.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at eftertiden med rette ville kunne dømme os for nøl og uansvarlighed, hvis vi ikke handlede omgående. Derfor synes jeg, det er glædeligt, at næsten hele det politiske spekter har påtaget sig et medansvar for at løse de unges praktikpladsproblem, som reelt også er hele samfundets problem.

Der er ingen tvivl om, at de betragtelige tilskudsbeløb vil udgøre et markant økonomisk incitament til at tage en lærling. Netop i denne

tid, hvor mange virksomheder, specielt de hjemmemarkedsorienterede, er hårdt presset, er det naturligt, at de stiller sig selv følgende spørgsmål: Hvad koster det mig eller os at have en lærling?

De foreslåede tilskud vil sandsynligvis medføre, at flere virksomheder i de kommende år vil ræsonnere positivt på ovenstående spørgsmål. Jeg synes, der i den forbindelse er grund til at glædes over specielt Håndværksrådets positive reaktion på praktikpladsforliget. Netop Håndværksrådets medlemsvirksomheder har altid påtaget sig en forholdsvis stor del af lærlingeuddannelsesopgaven. Det er måske værd at have i bagehovedet, at 70 pct. af alle lærlinge uddannes i virksomheder med under 50 ansatte.

I Venstre hilser vi med stor tilfredshed, at tilskudsreglerne er tidsbegrænsede. Vi vil hen mod slutningen af dette årti komme til at opleve et voldsomt fald i antallet af 16-19-årige, hvilket reducerer behovet for praktikpladser væsentligt. Vi er heller ikke i Venstre begejstrede for permanente tilskudssystemer.

Venstre finder det rimeligt, at virksomheder, der påtager sig uddannelsesopgaver for vores fremtid, nemlig de unge, præmieres. Som en logisk konsekvens finder vi det såre naturligt, at alle virksomheder med mere end én ansat, såvel private som offentlige, finansierer den fælles uddannelsesopgave. Alle virksomheder har i det lange løb interesse i, at vi sikrer en veluddannet arbejdsstyrke.

I Venstre havde vi gerne set et lavere AER-bidrag, men på den anden side må vi erkende, at bidraget til PKU-ordningen vil stige voldsomt, hvis vi ikke gør noget.

Tilskudsordningen, mere fleksible godkendelsesprocedurer m.v. skulle også gerne reducere behovet for skolepraktik væsentligt. I Venstre hilser vi med tilfredshed, at PKU-taxameterbetalingen reduceres til gennemsnitlig 75 pct. af den nuværende sats. Det er uholdbart, at en PKU-plads kan andrage op til 170.000 kr. årligt pr. elev, mens eksempelvis en lægeuddannelse koster 85.000 kr. årligt.

Generelt er vi tilfredse med, at praktikpladsforliget animerer til oprettelse af rigtige lærepladser frem for de mere teoretisk betonedede PKU-forløb, som vi i Venstre aldrig har været særlig begejstret for. Vi håber, det en dag vil lykkes helt at afskaffe PKU. Vi mener, at det